

1. Raamattuluento: Adamista vedenpaisumukseen

1. Ensimmäinen Mooseksen kirja

Genesis (syntyminen, alussa)

Luominen

Raamatun luomiskertomus alkaa tutusti näin: ”Alussa loi Jumala taivaan ja maan.” (1. Moos. 1: 1).

Kun Raamattu käyttää tässä sanaa ”Alussa”, se tarkoittaa sitä alkua, jolloin luotiin näkyvä maailma. Näkymätön maailma, henkimaailma oli tuolloin jo olemassa. Henkimaailma taivaat ja taivaiden taivaat, sen enkelit, henkivallat ja taivaalliset olennot oli luotu ammuin Jumalan käskystä. Mutta jo ennen näitä oli Jumalan luona tapahtunut ihme: hän oli synnyttänyt Poikansa. Siksi syntyneitä poikia nimitetään myös Jumalan Pojaksi. Hänet Jumala on asettanut koko maailmankaikkeuden perilliseksi, sillä näin Sana sanoo: ”...jonka hän on pannut kaiken perilliseksi, jonka kautta hän myös on maailman luonut” (Hepr. 1:2).

Tuo Jumalan Poika, Immanuel, Kirkas Kointähti, Iankaikkinen Isä, Jumalan Viisus, Ihmisen Poika - mitä nimeä hänestä sitten käytetäänkään - kertoo itse itsestään näin: ”Ennenkuin syvyyksiä oli, synnyin minä, ennenkuin oli lähteitä, vedestä rikkaita. Ennenkuin vuoret upotettiin paikoilleen, ennen kukkuloita, synnyin minä, kun hän ei vielä ollut tehnyt maata, ei mantua, ei maanpiirin tomujen alkuakaan. Kun hän taivaat valmisti, olin minä siinä, kun hän veti piirin syvyyden pinnalle, kun hän teki vahvoiksi pilvet korkeudessa, kun syvyyden lähteet saivat voiman, kun hän merelle asetti sen rajat, että vedet eivät kävisi hänen käskynsä yli, kun hän vahvisti maan perustukset, silloin minä hänen sivullansa hoidokkina olin, ihastuksissani olin päivästä päivään ja leikitsin hänen edessään kaikin ajoin; leikitsin hänen maanpiirinsä päällä, ja ihastukseni olivat ihmislapset.” (Sananl. 8:24+ RK38).

Raamattu kertoo myös siitä, mitä Jeesus on tehnyt ja mitä hän omistaa. ”...hän on näkymättömän Jumalan kuva, esikoinen ennen kaikkea luomakuntaa. Sillä hänessä luotiin kaikki, mikä taivaissa ja mikä maan päällä on, näkyväiset ja näkymättömät, olkoot ne valtaistuimia tai herrauksia, hallituk-sia tai valtoja, kaikki on luotu hänen kauttansa ja häneen, ja hän on ennen kaikkia, ja hänessä pysyy kaikki voimassa.” (Kol. 1:16).

Vasta henkimaailman synnyn jälkeen luotiin näkyvä maailma. Tästä tapahtumasta puhuu Raamatun luomiskertomus näin:

”Maa oli autio ja tyhjä, pimeys peitti syvyydet, ja Jumalan henki liikkui vetten yllä. Jumala sanoi: ”Tulkoon valo!” Ja valo tuli. Jumala näki, että valo oli hyvä. Jumala erotti valon pimeydestä, ja hän nimitti valon päiväksi, ja pimeyden hän nimitti yöksi. Tuli ilta ja tuli aamu, näin meni ensimmäinen päivä.”

”...Jumala sanoi: ”Tehkäämme ihminen, tehkäämme hänet kuvaksemme, kaltaiseksemme, ja hallitkoon hän meren kaloja, taivaan lintuja, karjaeläimiä, maata ja kaikkia pikkueläimiä, joita

maan päällä liikkuu." *Ja Jumala loi ihmisen kuvakseen, Jumalan kuvaksi hän hänet loi, mieheksi ja naiseksi hän loi heidät.*" (1. Moos. 1: 1-5,26,27 RK92).

Tässä käytettiin uudempaa käännöstä, koska se lienee tässä osuvampi. Toisin sanoen kun uusi käännös kääntää: *"Jumala sanoi: "Tulkoon valo!"* ", vanhempi käännös kääntää: *"Ja Jumala sanoi: "Tulkoon valkeus."* Tosiasia on kuitenkin että totinen valkeus tuli vasta myöhemmin maailmaan. Apostoli Johannes kirjoittaa siitä näin: *"Totinen valkeus, joka valistaa jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan."* (Joh. 1:9).

Jumala loi siis valon, auringon, jonka avulla elämä maailmassa, maapalolla, tuli mahdolliseksi. Pienemmät valot hän loi valaisemaan yötä, kuun ja tähdet.

Jumala erotti myös vedet toisistaan. *"Jumala sanoi: "Tulkoon kaartuva kansi vesien väliin, erotamaan vedet toisistaan." Jumala teki kannen ja erotti toiset vedet sen alapuolelle ja toiset sen yläpuolelle. Niin tapahtui, ja Jumala nimitti kannen taivaaksi."* (1. Moos. 1:6,8 RK92).

Myös maanpäälliset vedet hän erotti toisistaan. *"Ja Jumala sanoi: "Kokoontukoot vedet, jotka ovat taivaan alla, yhteen paikkaan, niin että kuiva tulee näkyviin." Ja tapahtui niin. Ja Jumala kutsui kuivan maaksi, ja paikan, mihin vedet olivat kokoontuneet, hän kutsui mereksi. Ja Jumala näki, että se oli hyvä."* (1. Moos. 1:9,10).

Jatkamme tästä eteenpäin "toisella" luomiskertomuksella, joka löytyy 1. Mooseksen kirjasta hieman myöhemmin: *"Tämä on kertomus taivaan ja maan synnystä, kun ne luotiin. Siihen aikaan, kun Herra Jumala teki maan ja taivaan, ei ollut vielä yhtään kedon pensasta maan päällä, eikä vielä kasvanut mitään ruohoa kedolla, koska Herra Jumala ei vielä ollut antanut sataa maan päälle eikä ollut ihmistä maata viljelemässä, vaan sumu nousi maasta ja kasteli koko maan pinnan. Silloin Herra Jumala teki maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen, ja niin ihmisestä tuli elävä sielu. Ja Herra Jumala istutti paratiisin Eedeniin, itään, ja asetti sinne ihmisen, jonka hän oli tehnyt. Ja Herra Jumala kasvatti maasta kaikkinaisia puita, ihania nähdä ja hyviä syödä, ja elämän puun keskelle paratiisia, niin myös hyvän- ja pahantiedon puun. Ja Eedenistä lähti joki, joka kasteli paratiisia, ja se jakaantui sieltä neljään haaraan. Ensimmäisen nimi on Piison; se kiertää koko Havilan maan, jossa on kultaa; ja sen maan kulta on hyvää. Siellä on myös bedelli-on-pihkaa ja onyks-kiveä. Toisen virran nimi on Giijon; se kiertää koko Kuusin maan. Kolmannen virran nimi on Hiddekel; se juoksee Assurin editse. Ja neljäs virta on Euftrat. Ja Herra Jumala otti ihmisen ja pani hänet Eedenin paratiisiin viljelemään ja varjelemaan sitä."* (1. Moos. 2:4–20 RK92).

Kerrotusta selviää yksinkertaisesti luomistapahtumat, jopa suunnilleen alue, jossa paratiisi sijaitsi. Tosin ei ole olemassa kahta luomiskertomusta, mutta asioita on kyllä tällä kertomuksella tarkennettu niin kuin tarkkaavainen lukija sen huomaa.

Raamatun ensimmäinen virke: *"Alussa Jumala loi taivaan ja maan"* ei kerro sitä tosiasiaa, kuinka kauan taivaan ja maan luominen kesti. Tiedemiesten mukaan maailmankaikkeus on luotu useita miljardeja vuosia sitten. Sekään ei ole mikään fakta, se on vain oletamus. Tiede opettaa lisäksi niin kuin ei Jumalaa olisi olemassakaan. Kaikki olisi syntynyt kuin sattumalta, kehitysteorian mukaisesti. Tämä on kuitenkin darvinismia kehittelijänsä mukaan, ei tositedettä.

Mutta miten ymmärrämme Raamattua?

Kirjaimellinen tulkinta

Meidän ei tulisi ajatella yksioikaisesti vaikkapa niin, että päivä luomistyössä olisi aina välttämättä sama kuin yksi vuorokausi. Amerikkalaisperäinen fundamentalistinen malli Raamatun tutkimiseksi ajattelee niin. Kaikki kirjoitettu on sen mukaan ymmärrettävä aina kirjaimellisesti. Tämä malli on yleinen muuallakin kristikunnassa, mutta johtaa suuriin ongelmiin, jopa mahdottomuuksiin. Tästä ongelmasta on puhuttu aiemminkin luennoilla.

Mutta Raamattu on hengellinen kirja. Sitä on luettava ja tulkittava hengellisesti. ”...ei niin, että meillä itsellämme olisi kykyä ajatella jotakin, ikäänkuin se tulisi meistä itsestämme, vaan se kyky, mikä meillä on, on Jumalasta, joka myös on tehnyt meidät kykeneviksi olemaan uuden liiton palvelijoita, ei kirjaimen, vaan Hengen; sillä kirjain kuolettaa, mutta Henki tekee eläväksi.” (2. Kor. 3:5-6 RK38).

On syytä muistaa, että on myös kirjoitettu: ”...tämä yksi älköön olko teiltä, rakkaani, salassa, että **”yksi päivä on Herran edessä niinkuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta niinkuin yksi päivä”**” (2. Piet. 3:8). Tästä seuraa, että yksi päivä ei Raamatussa ole aina sama asia kuin yksi vuorokausi. Tuhatvuotistakin jaksoa voidaan nimittää yhdeksi päiväksi. ”Mutta meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin.” (1. Kor. 2:10). Tämän kaiken tutkimiseen tarvitaan Jumalan viisautta.

Kirjaintulkinta johtaa aina matkimiseen, omavanhurskauteen, näyttelemiseen ja tekopyhyteen - ja liian usein tyhjän päiväisin oppiriitoihin. Tuskin kovin moni uskoo nykyisin, että maa on jonkinlaisten kannattimien varassa seisova kappale, jota aurinko, kuu ja tähdet kiertävät vaikka vanhanliiton profeetat asian niin ymmärsivätkin ja joissain kohdin näin selittivät. Tieteen esiintuomat todisteet ovat niin selkeät ainakin tässä asiassa, ettei niitä kovin moni enää edes epäile.

Raamattu ei sovi näin ollen luonnontieteen oppikirjaksi, eikä se opeta aina oikein tieteellisissä kysymyksissä. Keskiajalla nerokkaimmat tiedemiehet ymmärsivät, että maa on pallo, ja että se kiertää aurinkoa samoin kuin planeetat. Mutta kun he toivat myös julki löytönsä, tuon ajan kirkko julisti heidät harhaoppisiksi. He kun kirkon mukaan opettivat eritavalla luonnontieteestä kuin Raamattu. Tästä seurasi se, että tutkijoita tuomittiin poltettaviksi roviolla, tai heidät julistettiin muutoin kirkonkiroukseen. Todellinen ongelma oli kuitenkin siinä, että katolisen kirkon johtajien raamattutulkinta oli puhtaasti kirjaimellista ja sen vuoksi oli harhassa ja kestävämpi. He lukivat kuin ”piru Raamattua.” Pimeyden ruhtinas näet lukee usein miten kirjaimellisesti Raamattua silloin kun se sopii hänelle. Hän pyrki opettamaan Jeesustakin niin:

”Niin hän vei hänet Jerusalemiin ja asetti hänet pyhäkön harjalle ja sanoi hänelle: ”Jos sinä olet Jumalan Poika, niin heittäydy tästä alas; sillä kirjoitettu on: ’Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta, että he varjelevat sinua’, ja: ’He kantavat sinua käsillensä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi.’”

Eikös ollut hurskas ja Sanan mukainen neuvo?

Mikä oli Herramme vastaus? ”Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ”Sanottu on: ’Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.’” (Luuk. 4:9–12).

Emme mekään saa käyttää Raamattua väärin, eli aina yksistään kirjaimen mukaan. Sellainen joutaa hurjiin päätelmiin. Martti Luther antaa sanat suuhun tapauksessa, kun saatana pyrkii antamaan kirjaimellisia ohjeita Raamatun lukemiseen. Piru voi kehottaa vaikkapa hyppäämään talon harjalta alas sillä perustella, että: *’He kantavat sinua käsillensä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi’*. Tulee vastata: ”Miksi hyppäisin, on tuossa tikapuutkin.”

Uskonelämässä ei tule toimia niin, että pannaan pää pensaaseen, jos tulee jotain ristiriitaa vaikkapa Sanan ja arkielämän tosiasioiden välillä. Uskonelämän yksi perusta on totuus. ”Niin Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat häneen: ”Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani; ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi.” ” (Joh. 8:31,32). ”Katso, totuutta sinä tahdot salatuimpaan saakka, ja sisimmässäni sinä ilmoitat minulle viisauden.” (Ps. 51:8). Liian usein oppimme ja elämämme eivät kestä totuutta. Perinnäissäännöt – uudet ja vanhat – hallitsevat kristittyjä.

Hengellisen elämän piirissä on monia ”kirjainajattelijointa”. Valitettavan usein opettajien keskuudessa. Ja jos eivät muut ajattele kaikessa kirjaimellisesti ja juuri heidän tavallaan, alkaa tuomarintyo ja hyökkäily. Uskonnolliset ammattijulkaisut ja lehtien yleisönosastot ovat näitä täynnä.

On siis oikein antaa maallisten tieteiden olla tiedettä ja hengellisten asioiden on annettava olla hengellisiä. Jos Raamattua ymmärretään oikealla tavalla, hengen oppikirjana, ei sillä ja aidon tieteen käsityksillä ole välttämättä suurta ristiriitaa. Raamattu selittää asiat - aivan oikein – Jumalasta käsin, tiede näkee asiat tutkimustulostensa ja arkeologisten löydösten pohjalta.

Valitettavasti maallinen tiede rakentaa mallinsa usein kehitysteorioiden pohjalta, vaikka maailmaa ja maailmankaikkeutta ei voi selittää ilman Jumalaa. Maailmankaikkeus on niin käsittämätön rakenne, ettei se ole voinut syntyä omia aikojaan, eikä se pysy koossa ja toiminnassa muutoin kuin valtavan viisauden avulla. Vain sokea ihminen ei sitä näe eikä tajua.

Tosiasian on, että aikamme arkeologit löytävät koko ajan fossiileja ja jäänteitä marmuteista, hirmuliskoista ja muista menneen ajan eläimistä. He löytävät jopa kauan sitten eläneiden ihmistä muistuttavien olentojen jäänteitä. Nämä kaikki ovat olleet ja eläneet maapallolla ennen ”raamatullista” aikaa. Raamattu ei käsittele, eikä tunne noita kyseisiä aikoja, koska se aloittaa kerronnan vasta paljon myöhemmästä ajasta, tai ohittaa nuo ajat vain virkkeellä tai parilla. Raamattu kertoo meille ajasta, jolloin ihminen luotiin - sitähan nimi Adam tarkoittaa - ja ihmisen ajasta. On järjetöntä yrittää kieltää tällainen. On naiivia yrittää monenlaisten utopististen väittämien avulla selittää myös totuuden kestävästä tiedettä valheeksi. Tällainen uskova osoittautuu epäluotettavaksi ja usein – naurunalaiseksi. Kun panee pään pensaaseen, pyllistää Hänelle, joka etsii totuutta salatuimpaan asti ja Hengelle, joka tutkii kaikki Jumalan syvyydetkin. Luomiskertomus on lyhyt kuvaus mitä kauan sitten tapahtui Jumalan sanan voimalla.

Kun puhumme ihmisestä, tulee muistaa, että Jumala antoi nimen ”ihminen” vain Adamille ja hänen suvulleen, meille.

Liberaali teologia etsii koko ajan mahdollisia virheitä Raamatusta osoittaakseen kuinka epäluotettava Raamattu on. He vasta sääliittäviä ihmisiä ovat.

Ennen Adamia syntyneistä

Oliko siis ennen Adamia eläviä olentoja? Jos oli, miten se voisi olla mahdollista? Joka tapauksessa ennen Adamia oli mitä ilmeisimmin elämää. Se voidaan näet osoittaa juuri Raamatulla. Emme vain tiedä mitä kaikkea ammoin on jo ollut. Mutta kyllä ennen Adamia vaikuttaneista persoonista Raamattukin puhuu. Oletko ajatellut?

Puhutaan heistä nyt tässä kohden, vaikka he esiintyivätkin myöhemmin raamatunhistoriassa, josta puhumme aikanaan luennoissamme.

Israelin kansan vaiheisiin ilmestyi näet eräitä merkillisiä olentoja, mutta joista Raamattu puhuu antaen toki kovin niukalti tietoa. Ensimmäinen maininta heistä on 1. Mooseksen kirjassa: ”*Kun Abram oli paluumatkalla lyötyään Kedorlaomerin ja hänen kanssaan liittoutuneet kuninkaat, Sodomian kuningas tuli häntä vastaan Savenlaaksoon, jota sanotaan myös Kuninkaanlaaksoksi. Salemin kuningas Melkisedek toi sinne leipää ja viiniä. Hän oli Korkeimman Jumalan pappi, ja hän siunasi Abramia sanoen: – Siunatkoon Abramia Korkein Jumala, taivaan ja maan luoja. Kiitetty olkoon Korkein Jumala, joka antoi sinun lyödä vastustajasi. Abram antoi hänelle kymmenykset kaikesta saaliista.*” (1. Moos. 14:17–20).

Kun kuningas Daavid puhuu Herran Jumalan suulla tulevasta Kristuksesta, hän lausuu: ”*Herra on vannonut eikä sitä kadu: ”Sinä olet pappi iankaikkisesti, Melkisedekin järjestyksen mukaan.”*” (Ps. 110:4).

Heprealaiskirje kertoo myöhemmin: ”*”Tämä Melkisedek oli Salemin kuningas ja Korkeimman Jumalan pappi. Kun Abraham oli paluumatkalla lyötyään kuninkaat, Melkisedek tuli häntä vastaan ja siunasi hänet, ja Abraham antoi hänelle kymmenykset kaikesta saaliistaan. Hän on ensinnäkin ”vanhurskauden kuningas”, mitä hänen nimensä merkitsee, ja lisäksi Salemin kuningas eli ”rauhan kuningas”. Hänellä ei ole isää, ei äitiä eikä sukuluetteloa, hänen elinpäivillään ei ole alkua eikä loppua. Hänet on kuvattu Jumalan Pojan kaltaiseksi, ja hän pysyy pappina ainaisesti... Edellisessä tapauksessa kymmenyksiä keräsivät kuolevaiset ihmiset, jälkimmäisessä kymmenykset otti mies, joka kirjoitusten todistuksen mukaan elää aina.*” (Hepr. 7:1–3,10).

Mutta kuka oli tuo ihmeellinen Melkisedek?

Ensinnäkin hän oli suuri, koska Kristusta verrataan häneen. Hän oli vanhurskauden kuningas, Salemin kuningas eli ”rauhan kuningas” ja ”Korkeimman Jumalan pappi”. Hänet kuvataan Jumalan Pojan kaltaiseksi. Hänellä ei ollut vanhempia, eikä hänellä näin ole sukuluetteloa. Hän elää ikuisesti. Näemme siis, ettei Melkisedek voinut kuulua meidän luomakuntaamme. Hän ei ollut siis

Adamin jälkeläinen. Juuri siksi Kristustakin verrataan häneen, koska Kristus edusti toista luomakuntaa. Hän oli nimittäin Hengen puolelta Jumalan Poika jo ennen muuta luomakuntaa.

Melkisedekin kaltaisia olentoja eli maailmassa muitakin. Heitä Raamattu nimittää ”Jumalan pojiksi”. He eivät olleet kuitenkaan Jeesuksen taivaallisia veljiä, Jeesushan on Jumalan ainosyntyinen Poika. Luettaessa näin: ”*Kun ihmiset alkoivat lisääntyä maan päällä ja heille syntyi tyttäriä, huomasivat Jumalan pojat ihmisten tyttäret ihaniksi ja ottivat vaimoikseen kaikki, jotka he parhaiksi katsoivat. Silloin Herra sanoi: "Minun henkeni ei ole vallitseva ihmisessä iankaikkisesti, koska hän on liha. Niin olkoon hänen aikansa sata kaksikymmentä vuotta." Siihen aikaan eli maan päällä jättiläisiä, ja myöhemminkin, kun Jumalan pojat yhtyivät ihmisten tyttäriin ja nämä synnyttivät heille lapsia; nämä olivat noita **muinaisajan** kuuluisia sankareita.* (1. Moos. 6:1-4).

Ilmeisesti asia tieteellisesti katsoen on niin, että kun nuo aiemmin eläneet ”Jumalan pojat” yhtyivät Adamin sukuun kuuluviin ”maan tyttäriin”, syntyi olentoja, jättiläisiä, jotka olivat jonkinlaisia geneettisiä mutaatioita. Toisin sanoen isän ja äidin geeniperimä oli toisiinsa nähden niin erilainen, että syntyneet olennot olivat jonkinlaisia ”seksikiöitä”. Jumala hävitti heidät maan päältä, koska hänen luomistyönsä olisi muutoin turmeltunut.

Kahdella jättiläisellä oli nimi Goljat. Toisen heistä tappoi Elhanan Jare-Ooregimin poika (2. Sam. 21:19), toisen Daavid lingollaan (1. Sam. 17:50). Toisen Goljatin veli oli Lahmi. Hänet surmasi Elhanan Jaadorin poika (1. Aik. 20:5). Yhden jättiläisistä, jolla oli kuusi sormea ja kuusi varvasta, surmasi Joonatan, Daavidin veljen Simean poika. (2. Sam. 20:7). Näitä seksikiöitä nimitettiin myös anakeiksi (4. Moos. 13:28; 5. Moos. 2:10 ja 9:2).

Koska Melkisedek ja muut ”Jumalan pojat” olivat mitä ilmeisimmin eläneet jo ennen Adamia, he olivat siis, näin asia näyttää olevan, kuolemattomia. Tämä tulee aivan selväksi muun muassa Melkisedekin kohdalla. Mutta mikä teki heistä kuolemattomia? Täytyy olla olemassa vain yksi ”syy”, joka tekee sen mahdolliseksi. Heidän täytyi olla synnittömiä, sillä syntihän tuo mukanaan kuoleman. Ja kuitenkin ”Jumalan pojat” katosivat historiasta. Miksi? Syy on varmasti se, mitä Herran sanoo sanassaan: ”*Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa, ja he tulevat yhdeksi lihaksi.*” (1. Moos. 2:24). Tai: ”*Vai ettekö tiedä, että joka yhtyy porttoon, tulee yhdeksi ruumiiksi hänen kanssaan? Onhan sanottu: "Ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi."*” (1. Kor. 6:16). ”Jumalan pojat” tulivat osallisiksi synnistä yhtyessään adamilaisen perisyntin alaisiin naisiin. Vain Melkisedek pysyi puhtaana kuten Jeesus, ja oli Kristuksen kaltainen ja näin on ikuinen.

Mitä ilmeisimmin nämä mainitut persoonat olivat säilyneet synnittömyytensä johdosta elossa kun vanha maailma tuhoutui, kun se oli muutoin turmeltunut ja Jumala loi tämän nykyisen maailman ajan. Tuossa tuhoutumisessa kuolivat myös esihistoriallisen ajan viimeiset eläimet. Niiden jäänteitä löytyy nyt luurankoina ja fossiileina yhä nykyisinkin: mereneläviä, lintuja ja maalla liikkuja.

Mutta pitääkö meidän näin hyvin tuntea kaikki Raamatun salaisuudet, Melkesedekit, Jumalan pojat ja niin edelleen? Lainaan tähän kirjastani KAKSI PERINTÖÄ asiaa käsittelevän kohdan:

”*Sitten eräänä päivänä Herra sanoi minulle, että minun on lähdeävä "äidin"[rippiäitini] luokse Kuortaneelle. Lähdin, vaikka en tiennyt miksi. Perillä asia selvisi. Mummo oli poissa tolaltaan. Hänellä oli hengellinen ahdistustila. Hän kertoi, kuinka seurakunnan kirkkoherra oli tuonut hänen 90-vuotispäivänään seurakunnan tervehdyksenä Heparalaiskirjeen nykysuomeksi. Sitä hän oli nyt lueskellut. Siinä puhuttiin eräistä henkilöistä, Saalemin kuninkaasta, Melkisedekistä, mutta mummo ei ollut ollenkaan selvillä, kuka hän oli. Ja juuri silloin oli sielunvihollinen iskenyt. Tämä pettäjä ja valheen isä oli sanonut:*

— *Voi mummo rukka, sinäkinkö olet muka taivaaseen menossa, ja et edes tiedä kuka on Melkisedek!*

Se oli nauranut makeasti mummolle, ja silloin olikin jo vanhuksella vellit ja jauhot sekaisin.

Pitämäni esitelmä lienee ollut ensimmäinen raamattuluentoni. Selvittelin hänelle tuon oudon miehen salaisuutta. Totesin myös, että häntä oli karkeasti petetty. Taivaaseenhan pääsee, kun tuntee Jeesuksen Kristuksen, ja pitää hänen sanansa. Ei hänen esikuviaan, kuten Melkisedekiä, tarvitse välttämättä tuntea! Silloin hänen hetkellinen sokeutensa väistyi ja ilo oli taas ylimmillään. Uskolista Jumalan ihmistä ei noin vain saatana ollut halunnut iankaikkiseen elämään päästää, vaan yrit-

ti vielä viime metreillä kampata. Tämä oli yksi ystäväni kohtaamista "viimeisistä kiusauksista". Häntäkin Herra antoi seuloa niin kuin nisunjyvää, mutta kyllä hän tästä huolimatta pelasti väsyneen lapsensa vihollisen kynsistä. Kiitos sinulle, Herra, esirukoilijastani!

Edellisestä lainauksesta voi siis päätellä, ettei kaikkia asioita tarvitse tietää, mutta monista asioista on hyötyä. Syyttäjää ei pääse niin helposti tietävää syyttämään ja pettämään.

Vastaavasti jos joku haluaa pysyä jääräpäisissä kirjaimellisissa tulkinnoissaan, niin saahan jokainen niin tehdä, kunhan ei riitele mielipiteistä.

Adamin ja hänen jälkeläistensä synti

Kun Jumala asetti Adamille ja Eevalle kuuliaisuuskokeen kieltämällä syömästä hyvän- ja pahantiedon puusta, he lankesivat kuuntelemaan käärmettä. Adam ja Eeva menettivät yhteyden Jumalaan sellaisena kuin se oli ennen ollut. Käärme, saatana, petti heidät. Heidät ajettiin pois paratiisista jotta he eivät voisi syödä elämän puusta ja tulla siten kuolemattomiksi. ”Ja mies antoi vaimolleen nimen Eeva*, sillä hänestä tuli kaiken elävän äiti. Ja Herra Jumala teki Aadamille ja hänen vaimollensa puvut nahasta ja puki ne heidän yllensä. Ja Herra Jumala sanoi: ”Katso, ihminen on tullut sellaiseksi kuin joku meistä, niin että hän tietää hyvän ja pahan. Kun ei hän nyt vain ojentaisi kättänsä ja ottaisi myös elämän puusta ja söisi ja eläisi iankaikkisesti!” Niin Herra Jumala ajoi hänet pois Eedenin paratiisista viljelemään maata, josta hän oli otettu. Ja hän karkoitti ihmisen ja asetti Eedenin paratiisin itäpuolelle kerubit ynnä välkkyvän, leimuavan miekan vartioitsemaan elämän puun tietä.” (1. Moos. 3:20–24).

Adam ja Eeva olivat ”liha”, eli he olivat luonnollisia ihmisiä. Olisi ollut koko luomakunnan kannalta katastrofaalista, jos heistä olisi tullut ikuisuusolentoja fyysisestikin. Heistä olisi tullut ”Jumalan poikia”. Adam ja Eeva olivat ajatuksiltaan ja teoiltaan tässä uudessa tilassaan Jumalan vihollisia. Näin on kaiken lihan laita. ”niinkuin kirjoitettu on: ”Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan, ei ole ketään ymmärtäväistä, ei ketään, joka etsii Jumalaa; kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään. Heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellänsä he pettävät, kyykäärmeen myrkkyä on heidän huultensa alla; heidän suunsa on täynnä kirousta ja katkeruutta. Heidän jalkansa ovat nopeat vuodattamaan verta, hävitys ja kurjuus on heidän teillänsä, ja rauhan tietä he eivät tunne. Ei ole Jumalan pelko heidän silmäinsä edessä.” ” (Room. 3: 10–18).

Jumala karkotti ihmiset paratiisista. ”Ja mies yhtyi vaimoonsa Eevaan; ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Kainin* ja sanoi: ”Minä olen saanut pojan Herran avulla.” Ja taas hän synnytti pojan, veljen Kainille, Aabelin. Ja Aabelista tuli lampuri, mutta Kainista peltomies.” (1. Moos. 4:1,2).

Kun Jumala teki Adamille ja Eevalle puvut nahasta, näemme siinä jo esikuvaa siitä vanhurskauten vaatteesta, jolla Jumala pukee ne jotka uskovat. Tähän ensimmäiseen pukuun tarvittiin jo uhri. Tässä tapauksessa se oli vielä eläinuhri, mutta myöhemmin paljon parempi uhri. Se uhri antaa uskoville paremman asun, vanhurskauten vaateen.

Adam edustaa hengellisesti kaikkea maallista ja sielullista. Apostoli Paavali opettaa näin: ”Onkin kirjoitettu: ”Ensimmäisestä ihmisestä, Aadamista, tuli elävä olento.” Mutta viimeisestä Aadamista tuli eläväksi tekevä henki. Ensimmäisenä ei siis ole hengellinen vaan ajallinen; vasta sen jälkeen tulee hengellinen. Ensimmäinen ihminen on maallinen, maasta lähtöisin, toinen ihminen on taivaasta. Millainen tuo maallinen ihminen oli, sellaisia ovat kaikki maalliset ihmiset, ja millainen tuo taivaallinen ihminen on, sellaisia tulevat olemaan taivaalliset ihmiset. Ja niin kuin me nyt olemme

maallisen ihmisen kaltaisia, niin me tulemme kerran taivaallisen ihmisen kaltaisiksi.” (1. Kor. 15:45–49).

Millaisia olivat Adamin pojat?

Pian syntyi suuri tragedia veljesten kesken, sillä Aabel oli kuuliainen Jumalalle, joten hänen uhraamansa eläinuhri kelpasi Jumalalle, mutta Kainin maasta saatava sato ei kelvannut Jumalalle uhriksi. Niinpä Kain tappoi veljensä Aabelin vihoissaan. Mutta Jumala kirosi Kainin ja karkotti hänet pois. ”Ja Kain sanoi Herralle: ”Syyllisyyteni on suurempi, kuin että sen kantaa voisin. Katso, sinä karkoitat minut nyt pois vainiolta, ja minun täytyy lymytä sinun kasvojesi edestä ja olla kulkija ja pakolainen maan päällä; ja kuka ikinä minut kohtaa, se tappaa minut.” Mutta Herra sanoi hänelle: ”Sentähden, kuka ikinä tappaa Kainin, hänelle se pitää seitsenkertaisesti kostettaman.” Ja Herra pani Kainiin merkin, ettei kukaan, joka hänet kohtaisi, tappaisi häntä. Niin Kain poistui Herran kasvojen edestä ja asettui asumaan Noodin maahan, itään päin Eedenistä.” (1. Moos. 4:13–16).

Syntiinlankeemus näkyi muutoinkin Adamin ja Eevan jälkeläisissä. ”Kun Aadam oli sadan kolmenkymmenen vuoden vanha, syntyi hänelle poika, joka oli **hänen kaltaisensa, hänen kuvansa, ja hän antoi hänelle nimen Seet.**” (1. Moos. 5:3). Seet ei ollut enää Jumalan kuva. Hän oli Adamin kuva, luonnollinen ihminen. Näin syntyi syntinen ihmissukukunta. Ihminen tuli, niin kuin esimerkiksi luterilaisuudessa opetetaan, perisyntiin alaiseksi. Hänellä on syntinen luonto.

Mutta syntiinlankeemuksen jälkeen Jumala antoi kuulua myös evankeliumin ensiäänän. Hän sanoi: ”Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän.” (1. Moos. 3:15). Myöhemmin kantaisä Aabraham sai lupauksen juuri tästä siemenestä. ”Mutta nyt lausuttiin lupaukset Aabrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: ”Ja siemenille”, ikäänkuin monesta, vaan ikäänkuin yhdestä: ”Ja sinun siemenellesi”, joka on Kristus.” (Gal. 3:16).

Lupaus kuuluu kaikille niille, jotka uskovat.

Vedenpaisumus

”Mutta kun Herra näki, että ihmisten pahuus oli suuri maan päällä ja että kaikki heidän sydämensä aivoitukset ja ajatukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat, niin Herra katui tehneensä ihmiset maan päälle, ja hän tuli murheelliseksi sydämessänsä. Ja Herra sanoi: ”Minä hävitän maan päältä ihmiset, jotka minä loin, sekä ihmiset että karjan, matelijat ja taivaan linnut; sillä minä kadun ne tehneeni.” Mutta Nooa sai armon Herran silmien edessä. (1. Moos. 6:5-8).

”Mutta maa turmeltui Jumalan edessä, ja maa tuli täyteen väkivaltaa. Niin Jumala näki, että maa oli turmeltunut; sillä kaikki liha oli turmellut vaelluksensa maan päällä. Silloin Jumala sanoi Nooalle: ”Minä olen päättänyt tehdä lopun kaikesta lihasta, sillä maa on heidän tähtensä täynnä väkivaltaa; katso, minä hävitän heidät ynnä maan.” (1. Moos. 6:11–13).

Nooa rakensi arkin ja otti sinne kaikkia eläimiä pareittain Jumalan ohjeen mukaan.(1. Moos. 6:14–22). Hän otti sinne mukaan myös uhriksi sopivia eläimiä ohjeiden mukaan (1. Moos. 7: 1–5).

”Nooa oli kuudensadan vuoden ikäinen, kun vedenpaisumus tuli. Hän vei poikansa, vaimonsa ja poikiensa vaimot mukanaan arkkiin vedenpaisumukselta turvaan.” ”Niin tuli vedenpaisumus neljäksikymmeneksi päiväksi maan päälle. Vedet nousivat ja nostivat arkin irti, niin että se kohosi korkealle maasta.” (1. Moos. 7: 17). ”Näin Herra pyyhkäisi maan päältä kaikki elävät olennot, ihmiset, karjaeläimet, pikkueläimet ja linnut; kaikki ne hän pyyhkäisi pois. Jäljelle jäivät vain Nooa sekä

ne, jotka olivat hänen kanssaan arkissa. Maa oli veden vallassa sataviisikymmentä päivää”. (1. Moos. 7: 23,24).

Vedenpaisumuksessa hukkui sen aikainen maailma.

Ajanlasku Adamista vedenpaisumukseen

Käyttämällä Raamatusta esiintyvää ajanlaskua, voidaan seurata ajankulua Raamatun mukaan. Seuraavassa on luettelo Adamista vedenpaisumukseen:

<u>Tapahtuma</u>	<u>kuluva aika</u>	<u>Adamista</u>
Aadamin luominen (1. Moos. 1:26)	0	
Seet syntyy, Adam oli tuolloin 130 vuotias (1. Moos. 5:3)	130	130
Enos syntyy, Seet tuolloin 105 vuotta (1. Moos. 5:+)	105	235
Keenan syntyy, Enos oli 90 vuotta	90	325
Mahalalel syntyy, Keenan 70 vuotta	70	395
Jered syntyy, Mahalalel 65 vuotta	65	460
Hanok syntyy, Jered 162 vuotta	162	622
Metuselah syntyy, Hanok 65 vuotta	65	687
Lemek syntyy, Metuselah 187 vuotta	187	874
Nooa syntyy, Lemek 182 vuotta	182	1056
Seem, Haam ja Jaafet syntyy, Nooa 500 vuotta	500	1556
Vedenpaisumus. Nooa 600 vuotta (1. Moos. 7:11)	100	1656
Vedenp. kesti kokonaisuudessaan vuoden (1. Moos. 8:13)	1	<u>1657</u>

Kun lasketaan yhteen luettelon vuodet, todetaan Aadamin syntymästä vedenpaisumuksen päättymiseen kulu-
neen aikaa siis 1657 vuotta Raamatun mukaan. Juutalaiset opettajat puhuvat ajasta Anno Mundi (AM), eli
maailman perustamisesta lähtien. Mutta kuten edellä on todettu, Aadamin luominen ja maailman luominen
eivät voineet tapahtuneet samana vuonna saatikka sitten samalla viikolla.

Vedenpaisumuksessa hukkui silloin tunnettu maailma. Vain Nooa perheineen ja arkissa olleet eläi-
met säilyivät. Siitä alkoi uusi ihmissukukunta. Jumala lupasi, ettei samanlaista vedenpaisumusta
koko maailmaan enää tule. Merkiksi hän antoi merkiksi sateenkaaren. ” *Minä teen liiton teidän
kanssanne: ei koskaan enää pidä kaikkea lihaa hukutettaman vedenpaisumuksella, eikä veden-
paisumus koskaan enää maata turmele.* ”

Ja Jumala sanoi: ”*Tämä on sen liiton merkki, jonka minä ikuisiksi ajoiksi teen itseni ja teidän ja
kaikkien elävien olentojen välillä, jotka teidän luonanne ovat: minä panen kaareni pilviin, ja se on
oleva liiton merkinä minun ja maan välillä.* ” ” (1. Moos. 9:11–13).

Heprealaiskirje toteaa Nooasta myöhemmin näin: ”*Uskon kautta rakensi Nooa, saatuaan ilmoi-
tuksen siitä, mikä ei vielä näkynyt, pyhässä pelossa arkin perhekuntansa pelastukseksi; ja uskonsa
kautta hän tuomitsi maailman, ja hänestä tuli sen vanhurskauden perillinen, joka uskosta tulee.* ”
(Hepr. 11:7).

Kristuksen toinen tulemus muistuttaa Nooan päiviä. ”*Sillä niinkuin oli Nooan päivinä, niin on
Ihmisen Pojan tulemus oleva.*” (Matt. 24:37).

”*Ja Nooan pojat, jotka lähtivät arkista, olivat Seem, Haam ja Jaafet.*” (1. Moos. 9:18).

Seuraava luennolla jatkamme vedenpaisumuksesta eteenpäin.